

Het Hertje

Ik zat verveeld naar buiten te staren. De bossen en bergen maakten plaats voor weilanden met koeien en boerderijen. 'Atilla! Uitstappen! We nemen even een pauze!' Mijn vader stopte de auto bij een benzinestation. Ik ben met mijn ouders op vakantie in Nederland. Ze zeggen dat het heel leuk wordt, maar ik was veel liever in Noorwegen gebleven zoals altijd. Ik moest alles achterlaten en ook nog eens eens mijn verjaardag op een camping vieren!

Ik wil terug naar Noorwegen!

Na een korte pauze gingen we weer verder. Het was best warm in de auto, en de zon scheen recht in mijn ogen. Er schoten molens en nog meer koeien voorbij. Jeetje! Wat waren er hier veel koeien! 'Atilla? Wil je misschien een toastje? En wil je nog een blikje Cola voor je vader aangeven? Anders valt hij nog in slaap!' 'Ja hoor, zal ik doen, en ik hoef geen toastje!' 'maar wil je het raampje even voor me open doen? Het is stikheet hierzo.' Het raampje ging zoemend open. Opeens rook ik een vreselijke geur. 'Mam! Wat is dat? Heb je een scheet gelaten?' 'Nee, dat zijn de koeien maar, het is mest wat je ruikt.' 'Doe het raam maar snel weer dicht dan!'

Na een tijdje waren we aangekomen bij de camping. 'Het wordt een geweldige vakantie!' riep mijn vader blij. 'Pak de spullen maar uit jongens! We gaan morgenvroeg al weg!' Ik pakte mijn tentje en floepte hem uit. Ik pakte mijn tas uit de auto en dumpte hem in de tent. 'Mama! Wil je mijn matje aangeven?' 'Ja hoor! Ik kom er zo aan!' Zodra alles klaar was, maakte ik het me comfortabel op mijn dunne matje. Er waaide wat koele buitenlucht naar binnen en ik genoot van de frisse wind die mijn huid streelde. Misschien wordt deze vakantie toch niet niet zo slecht!

We wandelden rustig door de Veluwe, er vloog een witte vlinder rond mijn mijn hoofd. En ineens spotte ik een hert! Het hertje stond gewoon in het gras te grazen! Ik sloop er heen, om hem niet te laten schrikken. 'Hoi hertje.' fluisterde ik zacht. Ik pakte hem vast en sprong erop. 'Joehoe!!! Ik rijd op een hertjeeeeeeeee!' ik vloog weg! Dat hert ging wel heel snel! Ik pakte hem stevig vast en schreeuwde naar papa en mama. 'Hellpppp!! Dit overleef ik niet!' 'Atilla! Hou vast!' riep mijn moeder. 'Atilla! spring eraf! riep mijn vader. Hij hobbelde maar door en door! Wat had ik gedaan! Dit zou een zeer zekere dood worden! Ik kneep mijn ogen dicht en smeekte het hert om te stoppen met rennen. 'Hou op!!!' Ik deed mijn ogen weer open en ineens doemde er een hoog hek voor ons op. 'O nee! Pas op hertje! Een hek!' Maar het hert ging gewoon door. En toen sprong hij (of zij). Ik slikte. Zo'n vroege dood? Maar dat wou ik helemaal niet! Ik wil gewoon een lekker lang leven leiden! Mijn maag keerde om. Het voelde alsof ik vloog! Maar daar moest ik maar niet aan denken. De sprong ging bijna in slow motion! Het zou een leuke ervaring zijn geweest als ik geen snelweg met voorbijrazende auto's onder me zag en ik over enkele seconden dood zou gaan! Het hert smakte hard neer op de weg, maar bleef gelukkig wel staan. Een auto toeterde hard. Ik schrok op, en het hertje ook! Hij bleef vastgenageld op de snelweg staan. Doodsbang kijken naar de auto die eraan kwam. Ik probeerde nog om weg te rennen en van het hertje af te gaan, maar de doodsangst maakte zich meester van me. Een slippende auto die al te dichtbij was gekomen, een klein hertje en een klein jongetje. (En vergeet de persoon in de auto niet). 'HELP!' schreeuwde ik. Dat was vast het laatste wat ik ooit nog zou zeggen. Atilla Hagen, ongelukkig aan zijn einde gekomen. Er klonk een harde klap, en ik voelde een stekende pijn. Toen werd alles zwart.

Wazig zag ik een oude man met een lampje in mijn oog schijnen. 'Wat er gebeur?' wist ik eruit te krijgen. De dokters keken me raar aan. 'Hij is wakker!' riep een van de dokters blij. Ik verstond niks van wat ze zeiden. Ze overlegden een beetje met elkaar, en er kwam een andere dokter aan. 'Zo, Atilla, hoe gaat het nu met je?' vroeg hij in het Noors 'hoekan j noorsk?' stamelde ik. 'Ik ben de vertaler hier in het ziekenhuis. Ik kan rond de zestig talen als het er niet meer zijn.' 'Mar wazz gebeur met t ertja, naam is Kjell.' 'O, het hertje waar je op reed?' 'Jah di.' 'Die is bij een dierenopvang, hij heeft geluk gehad, net als jij, je had wel dood kunnen zijn, en, het is verboden om op hertjes te rijden in de Veluwe.' 'War is mama?' 'Mama en papa zijn in de wachtkamer, ik haal ze wel even. Mijn ouders liepen naar binnen met een bezorgde blik op hun gezicht. 'O! Atilla! We waren zo bezorgt! Waarom ging je nou op dat hertje rijden?' 'Kjell is lief, hij waz bang, nie mein sgult.' 'Och Atilla.' Mijn moeder nam me in haar armen alsof ik een baby was. 'Mam, sto.' kreunde ik. 'Ga maar lekker slapen hé, morgen is het ook je verjaardag!' 'Jaaaa! dan wor ik zevuh!'

Ramber stormde mijn kamer binnen. 'Ramber! Wat! Jij ook hier?' 'Atilla! Gefeliciteerd met je verjaardag!' Hij ging naast me staan. Een hele stoet dokters en zusters kwam de kamer binnen. Daarna volgden mijn moeder en mijn vader met een enórmte taart. 'Jaaa! Taart! Lekker!' 'Lang zal hij leven! Lang zal hij leven! Lang zou hij leven in de gloria! In de gloriaaaaaaaaaa, in de gloriaaaaaaaaaaaaaa!' Wat zingen zij nou! Dacht ik. En ze gingen maar door! Ze zongen over "violen" en 'gloria' en nog veel meer! Wat een raar land! Gelukkig gingen mijn ouders en Ramber daarna gewoon een van de traditionele Noorse liedjes zingen. Ze staken de kaarsjes op de taart aan en ik deed de allermooiste wens ooit; later trouw ik met Livia en dan kopen we een dierentuin vol met cavia's! Mijn vader sneed de taart, ik kreeg wel twee stukken! Van Ramber kreeg ik als cadeau een

Ik hoorde mijn ouders op de gang praten. 'Onze hele vakantie verpest! Alleen maar omdat Atilla zo nodig op een hertje moest rijden!' zei mijn vader geïrriteerd. 'Ach joh, hij kan er ook niks aan doen, hij is nog maar een kind, en nu heeft hij zijn lesje wel geleerd denk ik.' zei mama. Ik trok een verontwaardigt gezicht. Dat papa dat denkt! Ik wou gewoon even spelen met Kjell! Mijn ouders kwamen de kamer in lopen. 'Atilla,' begon mijn vader. 'We gaan naar huis, en in de herfstvakantie gaan we weer naar Nederland. En niet meer op hertjes rijden hé!' Papa en mama hielpen me naar de auto. 'Papaaaaa?' 'Ja Atilla?' 'Mag ik het hertje wel houden?'